

Ο Αποχριστιανισμός στην Ευρωπαϊκή Ένωση

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Η. ΠΙΤΤΑΡΑ MD PhD

Ιατρού Βιοπαθολόγου

Επίκουρος Καθηγητής Μικροβιολογίας ΕΚΠΑ

Υπηρεσία Αιμοδοσίας – Αιματολογικό Εργαστήριο του «Αρεταίειου» Νοσοκομείου του Πανεπιστημίου Αθηνών

Η **Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε.)** αποτελεί μια οικονομική και πολιτική ένωση είκοσι επτά ευρωπαϊκών κρατών που ιδρύθηκε την 25 Μαρτίου 1957 με τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (υπογραφή 7.2.1992), γνωστότερης ως Συνθήκη του Μάαστριχτ. Θεωρείται ως η ισχυρότερη ένωση κρατών μέχρι σήμερα στην παγκόσμια ιστορία, με επιδιώξεις **οικονομικού, πολιτικού, κοινωνικού και πολιτιστικού περιεχομένου**. Η ΕΕ αποτελεί το τρέχον στάδιο μιας ανοιχτής διαδικασίας ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μια από τις μεγαλύτερες οικονομικές και πολιτικές οντότητες στον κόσμο, με περισσότερους από 447,3 εκατομμύρια κατοίκους ή το 5,8% του παγκόσμιου πληθυσμού και συνδυασμένο ονομαστικό Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (ΑΕΠ) περίπου 16,06 τρισεκατομμύρια ευρώ το 2014. **Έχει δημιουργήσει μια εσωτερική αγορά με ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων, προσώπων, υπηρεσιών και κεφαλαίων, διαθέτει κοινή αγροτική και αλιευτική πολιτική, κοινή εμπορική πολιτική προς τις τρίτες χώρες, όπως επίσης και περιφερειακή πολιτική για την υποστήριξη των φτωχότερων περιφερειών της.** Επιδιώκει να αποτελέσει ένα Χώρο Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης, μέσα στον οποίο τα κράτη μέλη της συνεργάζονται στενά σχετικά με τις γενικές πολιτικές, τους ελέγχους στα σύνορα (εσωτερικά και εξωτερικά), το άσυλο, τη μετανάστευση, τη δικαστική συνεργασία σε αστικές και ποινικές υποθέσεις και την αστυνομική συνεργασία. Επίσης προωθεί μια κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας, προς το παρόν σε διακυβερνητικό επίπεδο. Στο πλαίσιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης εισήγαγε ενιαίο νόμισμα, το ευρώ, που έχει υιοθετηθεί από δεκαεννέα κράτη μέλη μέχρι σήμερα.

Με την ίδρυσή της η Ευρωπαϊκή Ένωση, εισήγαγε για πρώτη φορά την έννοια της Ευρωπαϊκής Ιθαγένειας: οι πολίτες των κρατών μελών είναι παράλληλα και πολίτες της Ένωσης, δηλαδή μπορούν, μεταξύ άλλων, να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών και να εκλέγουν ή/και να εκλέγονται μια φορά κάθε πέντε έτη στις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (όπως και στις εθνικές εκλογές της χώρας τους). Παράλληλα οι έλεγχοι διαβατηρίων στα εσωτερικά της σύνορα καταργήθηκαν με τη Συμφωνία του Σένγκεν (Schengen).

Η ΕΕ αποτελεί ένα κοσμικιστικό σώμα χωρίς να συνδέεται επίσημα με καμιάς μορφής θρησκεία. Ωστόσο, το Άρθρο 17 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της ΕΕ ορίζει ότι η Ένωση **σέβεται και δεν θίγει το καθεστώς που έχουν σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο οι εκκλησίες και οι θρησκευτικές ενώσεις ή κοινότητες στα κράτη μέλη.**

Σύμφωνα με δημοσκοπικά στοιχεία του Ευρωβαρόμετρου το 2012, η πιο διαδεδομένη θρησκεία της ΕΕ είναι ο Χριστιανισμός απαρτίζοντας **το 72% του πληθυσμού** (48% Καθολικοί, 12% Προτεστάντες, 8% Ορθόδοξοι και 4% άλλες μορφές χριστιανισμού). Ο Μουσουλμανισμός απαρτίζει μόλις **το 2%**, ενώ ένα συνολικό ποσοστό του 3% συγκεντρώνουν άλλες θρησκείες, όπως ο Βουδισμός, ο Ινδουϊσμός, ο Σιχισμός και ο Ιουδαϊσμός. Το υπόλοιπο **23% του πληθυσμού δηλώνει άθεος ή Αγνωστικιστής.**

Το γεγονός ότι ο Χριστιανισμός αποτελεί πυλώνα της Ευρώπης αποτελεί η δήλωση του Προέδρου της Δημοκρατίας Προκόπη Παυλόπουλου τον Σεπτέμβριο του 2015, ο οποίος ανέφερε σχετικά: **«Το αέτωμα της ΕΕ στηρίζεται σε τρεις πυλώνες: στην αρχαία Ελλάδα, με το πνεύμα και την ελευθερία, στη Ρώμη που αποτελεί τη βάση του κρατικού οικοδομήματος, και στο χριστιανισμό που είναι η βάση της αλληλεγγύης».** Η Θρησκεία στην Ευρωπαϊκή Ένωση ποικίλει, ωστόσο είναι κυρίως Χριστιανική.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχει ανεξιθρησκεία, παρόλο που υπάρχουν Εκκλησίες κρατών, για παράδειγμα Εκκλησία της Ελλάδος. Πρόσφατα σημειώθηκε μια αύξηση ανεξιθρησκίας σε πολλά κράτη της ΕΕ, ενώ σε άλλα δεν παρουσιάστηκε αυτό το φαινόμενο.

Μεγάλα είναι τα ποσοστά των Μουσουλμάνων εντός της ΕΕ, τα οποία μάλιστα αυξάνονται και από τη **μετανάστευση κατοίκων** από χώρες της Ασίας και της Αφρικής. Υπολογίστηκε ότι ο πληθυσμός Μουσουλμάνων στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 2006 ανέρχεται στα 16 εκατομμύρια άνθρωπος. Το κράτος με τον μεγαλύτερο Ισλαμικό πληθυσμό στην ΕΕ είναι η **Γαλλία** με το 8% του συνολικού πληθυσμού να είναι Ισλαμιστές. Εκτός από την Τουρκία, άλλο πιθανό κράτος μέλος με πλειοψηφία μουσουλμάνων είναι η Αλβανία.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχει ανεξιθρησκεία, αυτό σημαίνει ότι υπάρχει διαχωρισμός της εκκλησίας από την πολιτεία. Δεν υπάρχουν δεσμοί με καμία θρησκεία και η θρησκεία δεν αναφέρεται ούτε θα αναφέρεται σε καμία συνθήκη. Στο παρελθόν είχαν γίνει συζητήσεις για την περίληψη του χριστιανισμού και του Θεού στη Συνθήκη της Λισαβόνας με κύριο υποστηρικτή τον Πάπα αλλά λόγω ισχυρών αντιθέσεων, ειδικά στον Γερμανικό τύπο, αυτή η ιδέα απορρίφθηκε. Από τα 27 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης **μόνο τέσσερα έχουν επίσημη θρησκεία και αυτά είναι η Δανία (Δανέζικη Εθνική Εκκλησία), η Ελλάδα (Εκκλησία της Ελλάδος), η Μάλτα (Ρωμαϊκή Καθολική Εκκλησία της Μάλτας), και η Πολωνία (Ρωμαϊκή Καθολική Εκκλησία της Πολωνίας).**

Η πλειοψηφία των πολιτών της ΕΕ εξακολουθούν να αυτοκατατάσσονται σε συστήματα πίστεως, ωστόσο μόνο το **21%** θεωρούν τη θρησκεία σημαντική. Υπάρχει ένας αυξανόμενος αριθμός αθεϊσμού και αγνωστικισμού στον συνολικό πληθυσμό της ΕΕ, με χαμηλή προσέλευση στις εκκλησίες σε πολλά κράτη της ΕΕ με εξαίρεση κάποιες χώρες της Ανατολικής Ευρώπης όπως η Πολωνία. Εξαίρεση αποτελούν ακόμη οι χριστιανοί μετανάστες στην Ε.Ε που προέρχονται από χώρες εκτός της ΕΕ κυρίως από την Αφρική, την Ασία και τη Μέση Ανατολή. Σε μια δημοσκόπηση που έγινε το 2005 σε όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης φάνηκε ότι ανάμεσα στον συνολικό πληθυσμό **το 52% πιστεύει σε κάποιον Θεό, το 27% πιστεύει σε κάποιο πνεύμα ή μια δύναμη ζωής, ενώ το 18% δεν είχε καμία μορφή πίστης.**

Μερικά κράτη μέλη της ΕΕ έχουν σημειώσει *μείωση* στην προσέλευση του πληθυσμού στις εκκλησίες καθώς και *μείωση* στον αριθμό ανθρώπων που ομολογούν πίστη στον Θεό με κάθε τρόπο ενώ κάποια πρώην Κομμουνιστικά κράτη όπως η Πολωνία και η Ρουμανία σημείωσαν *αύξηση*.

Στη σημερινή Ευρώπη της πολυμορφίας, πολλές διαφορετικές εκκλησίες, θρησκείες και φιλοσοφικές οργανώσεις συμβάλλουν σημαντικά στο κοινωνικό γίγνεσθαι. Τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν δεσμευτεί να συμμετέχουν σε ανοιχτό διάλογο με τις θρησκευτικές και μη ομολογιακές αυτές οργανώσεις, το δε Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συνεργάζεται ενεργά με αυτές για τη διαμόρφωση των πολιτικών της ΕΕ.

Το άρθρο 17 της Συνθήκης για τη λειτουργία της ΕΕ (ΣΛΕΕ), που εισήχθη με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, παρέχει για πρώτη φορά τη νομική βάση για έναν **ανοιχτό, διαφανή και τακτικό διάλογο ανάμεσα στα θεσμικά όργανα της ΕΕ, αφενός, και εκκλησίες, θρησκευτικές οργανώσεις, και φιλοσοφικές και μη ομολογιακές οργανώσεις, αφετέρου.** Αναφέρει δε τα εξής:

«Η Ένωση σέβεται και δεν θίγει το καθεστώς που έχουν σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο οι εκκλησίες και οι θρησκευτικές ενώσεις ή κοινότητες στα κράτη μέλη.

Η Ένωση σέβεται επίσης το καθεστώς που έχουν σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο οι φιλοσοφικές και μη ομολογιακές οργανώσεις.

Η Ένωση διατηρεί ανοιχτό, διαφανή και τακτικό διάλογο με τις εκκλησίες και τις οργανώσεις αυτές, αναγνωρίζοντας την ιδιαίτερη ταυτότητα και συμβολή τους».

Ενώ οι δυο πρώτες παράγραφοι του εν λόγω άρθρου προβλέπουν την προάσπιση, στα εθνικά δίκαια, του ειδικού καθεστώτος των εκκλησιών και των θρησκευτικών οργανώσεων ή κοινοτήτων, καθώς και των φιλοσοφικών και μη ομολογιακών οργανώσεων που διαθέτουν ισότιμο καθεστώς, η παράγραφος 3 **υποχρεώνει τα θεσμικά όργανα της ΕΕ να διατηρούν ανοιχτό, διαφανή και τακτικό διάλογο με τις εκκλησίες και τις οργανώσεις αυτές.**

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έθεσε σε εφαρμογή τις διατάξεις της Συνθήκης μέσω του διορισμού από την Πρόεδρό του Αντιπρόεδρου αρμόδιου για τη διεξαγωγή του διαλόγου. Ο νυν αντιπρόεδρος που είναι αρμόδιος για τον διάλογο βάσει του άρθρου 17 είναι ο κ. **Othmar Karas**.

“Ο διάλογος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με εκκλησίες και φιλοσοφικές οργανώσεις συνιστά πολύ σημαντικό στοιχείο προκειμένου να παραμείνει το Κοινοβούλιο κοντά στους πολίτες που μας έχουν εκλέξει, να διατηρηθεί η κοινωνική συνοχή και η δημοκρατική διαδικασία λήψης αποφάσεων. Είναι ιδιαίτερα τιμητικό για μένα το γεγονός ότι η Πρόεδρος του Κοινοβουλίου Roberta Metsola μου ανέθεσε την ευθύνη του διαλόγου αυτού, υπό την ιδιότητά μου ως πρώτου αντιπρόεδρου. Είναι ήδη η δεύτερη φορά που αναλαμβάνω την ευθύνη αυτή.

Αν το ευρωπαϊκό εγχείρημα μέλλει να ανταποκριθεί στις μελλοντικές προκλήσεις, πρέπει να βρίσκεται συνεχώς κοντά στην πραγματικότητα δίπλα στους πολίτες και την καθημερινή τους ζωή.

Οι Εκκλησίες, οι θρησκευτικές ομάδες και οι φιλοσοφικές οργανώσεις, σε όλη τους την πολυμορφία, αποτελούν σε μεγάλο βαθμό μέρος της καθημερινής πραγματικότητας για πολλούς από τους πολίτες μας. Είναι μέρος των κοινοτήτων μας σε όλες τις πόλεις, τις κωμοπόλεις, τα χωριά και την ύπαιθρο και των 27 κρατών μελών μας.

Ο διάλογος της ΕΕ με αυτές καθορίστηκε βάσει του άρθρου 17 της Συνθήκης της Λισαβόνας. Ο διάλογος αυτός στέλνει ένα σαφές μήνυμα ότι η ΕΕ είναι πολύ περισσότερο από έναν απλό οικονομικό οργανισμό, **ότι ουσιαστικά αφορά τους ανθρώπους, την ανθρώπινη αξιοπρέπειά και το κοινό καλό.** Σε έναν κόσμο όπου κάθε πολιτικό και κοινωνικό ζήτημα μοιάζει όλο και πιο περίπλοκο, πρέπει πραγματικά να κρατάμε στο μυαλό μας τις κοινές μας αξίες.

Για το σκοπό αυτό, ο διάλογος με θρησκευτικές και φιλοσοφικές οργανώσεις έχει αποφασιστική σημασία. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο φρονώ ότι μπορούμε, και πρέπει, από κοινού, να συμβάλουμε σε μια βασιζόμενη σε αξίες συζήτηση για τις ευρωπαϊκές πολιτικές.”

Δύο έρευνες του Ευρωβαρόμετρου αντικατοπτρίζουν **μία ήπειρο με σημαντικές αποκλίσεις, όχι μόνο ως προς τις θρησκευτικές πεποιθήσεις, αλλά και ως προς τη θέση που έχει η θρησκεία στη ζωή των πολιτών.**

Για να προσεγγίσουμε αυτό το ζήτημα, θα χρησιμοποιήσουμε δύο πρόσφατες έρευνες του Ευρωβαρόμετρου. Στην πρώτη έρευνα έχουμε μια **καταγραφή του δόγματος στο οποίο πιστεύουν οι ευρωπαίοι πολίτες, ενώ στη δεύτερη καταγράφεται η σημαντικότητα της θρησκείας στη ζωή των πολιτών.**

Στο ερώτημα **«Τι θεωρείτε ότι είστε όσον αφορά τις θρησκευτικές δοξασίες;»**, έχουμε μια **ενδιαφέρουσα κατανομή.**

Τα κράτη - μέλη στα οποία οι καθολικοί είναι πλειοψηφία είναι το Λουξεμβούργο, το Βέλγιο, η Σλοβενία, η Ιρλανδία, η Ισπανία, η Αυστρία, η Ουγγαρία, η Λιθουανία, η Σλοβακία, η Πορτογαλία, η Ιταλία, η Κροατία, η Μάλτα και η Πολωνία.

Τα κράτη στα οποία οι ορθόδοξοι είναι η πλειοψηφία είναι η Κύπρος, η Ελλάδα, η Ρουμανία και η Βουλγαρία.

Τα κράτη στα οποία οι διαμαρτυρόμενοι είναι η πλειοψηφία είναι η Δανία και η Φινλανδία.

Τα κράτη στα οποία η πλειοψηφία δεν έχει καμία μορφή πίστης είναι η Σουηδία, η Τσεχία, η Ολλανδία καθώς και η πρώην Ανατολική Γερμανία.

Στη Γερμανία οι καθολικοί και οι διαμαρτυρόμενοι είναι οι κυρίαρχες θρησκευτικές κοινότητες. Στη Γαλλία αυτοί που δεν έχουν καμία μορφή πίστης είναι περίπου όσοι και οι καθολικοί. **Στην Εσθονία, οι περισσότεροι χριστιανοί είναι ορθόδοξοι και είναι λιγότεροι από αυτούς που δεν έχουν καμία μορφή πίστης.** Στη Λετονία και οι τρεις χριστιανικές κοινότητες είναι ισοδύναμες. Η πιο μεγάλη μουσουλμανική κοινότητα είναι στη Βουλγαρία (10%) και έπονται η Γαλλία και το Βέλγιο με 5%.

Στο ερώτημα «Πόσο σημαντική είναι η θρησκεία για εσάς;»

Με την έρευνα που διεξήγαγε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μέσω του Ευρωβαρόμετρου τον Νοέμβριο του 2020 (SPECIAL EB 508) έχουμε μερικές ενδιαφέρουσες απαντήσεις. Ο ερωτώμενος καλείται να απαντήσει σε μια κλίμακα από το 0 έως το 10, όπου το 0 σημαίνει ότι είναι «καθόλου σημαντική» και το 10 σημαίνει ότι είναι «πολύ σημαντική».

Για την ευκολότερη ανάγνωση των αποτελεσμάτων, οι απαντήσεις σταθμίστηκαν ανάλογα με το ποσοστό κάθε κλίμακας. Ο δείκτης αυτός είναι από το 0 έως το 10. Σε αυτή την κλίμακα, ο ευρωπαϊκός μέσος όρος είναι 4,8. **Για την Ελλάδα ο μέσος όρος είναι 7,5. Είναι από τους μεγαλύτερους της Ευρώπης.**

Συγκεκριμένα, είναι ο τρίτος μεγαλύτερος μέσος όρος. Μόνο η Ρουμανία και η Κύπρος έχουν μεγαλύτερο μέσο όρο και είναι μεγαλύτερος από ό,τι στη Βουλγαρία. **Είναι αξιοσημείωτο ότι αυτά τα κράτη - μέλη με τον υψηλότερο δείκτη είναι κράτη όπου η Ορθοδοξία είναι η κυρίαρχη θρησκεία.**

Η ποιοτική ανάλυση του δείγματος στην Ελλάδα έχει χαρακτηριστικά τα οποία άλλα ήταν αναμενόμενα και άλλα λιγότερο αναμενόμενα. **Κατ' αρχάς στα άτομα της τρίτης ηλικίας η θρησκεία έχει κυρίαρχο ρόλο.** Από τις περιοχές της Ελλάδας στις οποίες έχει μεγαλύτερη επιρροή ξεχωρίζουν η Δυτική Μακεδονία (8,6), η Κρήτη (8,3) και η Δυτική Ελλάδα (8). Σε αντίθεση με τη Θεσσαλία (7,1), την Αττική (7,2) και την Πελοπόννησο (7,3) όπου η επιρροή είναι χαμηλότερη.

Η επιρροή της Ορθόδοξης Εκκλησίας στις χώρες όπου κυριαρχεί είναι πολύ μεγάλη, με αποτέλεσμα στις χώρες όπου αποτελεί το κυρίαρχο δόγμα, να επηρεάζει σε μεγάλο βαθμό την κοινωνία.

Η Ρωμαιοκαθολική «Εκκλησία» έχει σημαντικά ερείσματα και αποτελεί ακόμα παράγοντα επιρροής αλλά όχι στον βαθμό της Ορθοδοξίας. Η σημαντικότητα της θρησκείας στις χώρες όπου οι διαμαρτυρόμενοι είχαν άλλοτε την πρωτοκαθεδρία, έχει συρρικνωθεί σημαντικά.

Η Γερμανία μας δείχνει ότι ο κομμουνισμός μείωσε σημαντικά την επιρροή της Εκκλησίας στην πρώην Ανατολική Γερμανία. Αντίθετα, σε άλλα πρώην κομμουνιστικά κράτη, η σημαντικότητα της Εκκλησίας παρέμεινε αλώβητη (Ρουμανία, Βουλγαρία, Πολωνία, Κροατία).

Ποιο είναι αυτό το ειδοποιό στοιχείο που μείωσε την επιρροή της Εκκλησίας μόνο στην πρώην Ανατολική Γερμανία, είναι δύσκολο να προσδιοριστεί.

Τα Βαλκάνια είναι περιοχή κατεξοχήν θρησκευόμενη. Ο βαθμός της μεταφυσικής διάστασης ενός δόγματος ίσως είναι ο καταλυτικός παράγοντας που καθορίζει τη σημαντικότητα της θρησκείας στην κοινωνία. **Ίσως αυτός είναι ο λόγος που η επιρροή της θρησκείας είναι τόσο μεγάλη στα κράτη όπου η Ορθοδοξία είναι η κυρίαρχη θρησκεία.**

Η πρόσφατη αναστάτωση, η οποία προκλήθηκε από την πρόταση της Μαλτέζας Επιτρόπου Έλενα Ντάλλι να μην ευχόμαστε **“Καλά Χριστούγεννα”** και να μην χρησιμοποιούμε συχνά τα Χριστιανικά ονόματα, **καταδεικνύει τον διχασμό στην καρδιά της Ευρώπης. Για να μην μεγαλώσει το χάσμα καλό θα είναι να σεβαστεί πλήρως η Ευρ. Ένωση την εθνική, θρησκευτική και πολιτιστική ταυτότητα κάθε κράτους – μέλους και να μην επιχειρήσει να επιβάλει κοινές νομοθεσίες σε αμφιλεγόμενα θέματα.**

«Η Ευρώπη δεν μπορεί να αποχριστιανοποιηθεί, ακριβώς διότι τα νάματα του ευαγγελίου βρίσκονται στα βαθύτερα θεμέλια του πολιτισμού της. Αυτό, από το οποίον κινδυνεύει η Ευρώπη είναι να λησμονήσει τις πηγές του πολιτισμού της. Αυτό δεν πλήττει την Εκκλησία ως θεσμό, αλλά στερεί την Ευρώπη από την ανανέωση και την εμβάθυνση της πνευματικότητάς της. Συμφωνώ, λοιπόν, με τη διατύπωση του Προέδρου της Δημοκρατίας μας και επιπροσθέτως επεκτείνω τη σκέψη του, ως προς την ανάγκη ενίσχυσης της χριστιανικής κουλτούρας και όχι απλώς των χριστιανικών θεσμών. Πρέπει να καταστεί σαφές, πως όλα ανεξαιρέτως τα ευρωπαϊκά ιδεώδη που τώρα περισσότερο παρά ποτέ υπάρχει η ανάγκη να αναδειχτούν, μπορούν να ενισχυθούν με τον αποτελεσματικότερο τρόπο, μέσω της αναβάπτισής τους στα χριστιανικά ιδεώδη και στον ζωντανό θεολογικό λόγο.

Ειδικά αυτό το τελευταίο πρέπει να αποτελέσει τον πρωταρχικό στόχο όλων των Χριστιανών της Ευρώπης.» Συνέντευξη Μητροπολίτη Δημητριάδος Ιγνατίου στη «**Βραδινή της Κυριακής**» 02 Ιουλίου 2017

«Δεν είναι μεμπτό να φυλάσσει κανείς την Ιερά Βίβλο (όπως δεν ήταν μεμπτό και στην ύστερη περίοδο της ΕΣΣΔ), αλλά **να που η δημόσια παράθεση χωρίων της μπορεί να σας προκαλέσει περιπέτειες**. Η γενική εισαγγελέας της Φινλανδίας Ράγια Τοϊβιάινεν λ.χ. άσκησε ποινική δίωξη εναντίον της πρώην υπουργού Εσωτερικών Πιάβι Ριάσιανεν επειδή παρέθεσε στο λογαριασμό της στο Facebook **ένα βιβλικό χωρίο από την προς Ρωμαίους επιστολή (Ρωμ. 24-27), όπου επιπλήττεται η ομοφυλοφιλία**.

Η εισαγγελέας έκρινε ότι το βιβλικό χωρίο εμπίπτει στον νόμο, που απαγορεύει τη «ρητορική μίσους»(!!!!!!) . Ο Βρετανός ιατρός Ντέιβιντ Ντριού απολύθηκε επειδή παρέθεσε εν ώρα εργασίας την Ιερά Βίβλο(!!!!!!), ενώ στις ΗΠΑ η Μονίφα Στέρλινγκ απολύθηκε από τις Ένοπλες Δυνάμεις επειδή αρνήθηκε να διαγράψει τα βιβλικά χωρία από τον υπολογιστή της (!!!!!!) κ.ο.κ.

Με ποιο τρόπο η Δύση, η οποία ήταν κάποτε προμαχώνας της ελευθερίας του θρησκευέσθαι, κατέληξε να καταπιέζει χριστιανούς για την πίστη τους;.....Η κοινή εχθρικότητα κατά της χριστιανικής πίστης, η οποία επιβάλλεται τόσο από τα ΜΜΕ, όσο και από τις Αρχές, εκδηλώνεται στο αυξανόμενο κύμα επιθέσεων και πράξεων βανδαλισμού έναντι των εκκλησιών, οι οποίες δεν προσελκύουν μεγάλο ενδιαφέρον από τα ΜΜΕ και προκαλούν αρκετά υποτονική αντίδραση των Αρχών.

Όπως μεταδίδει το Ινστιτούτο Γκέιτσοουν στην έκθεση, που δημοσίευσε πρόσφατα, το 2019 η Δυτική Ευρώπη έζησε ένα πρωτοφανές κύμα αντιχριστιανικού βανδαλισμού. Το Ινστιτούτο «ανέλυσε χιλιάδες δημοσιεύσεις εφημερίδων, αστυνομικών αναφορών, βουλευτικών ερευνών και αναρτήσεις στα κοινωνικά δίκτυα από τη Βρετανία, τη Γαλλία, τη Γερμανία, την Ιρλανδία, την Ιταλία και την Ισπανία.

Οι έρευνες απέδειξαν ότι περίπου τρεις χιλιάδες χριστιανικές εγκαταστάσεις, εκκλησίες, σχολεία, νεκροταφεία και μνημεία. υπέστησαν το 2019 βανδαλισμό, λεηλατήθηκαν ή βεβηλώθηκαν. Πρόκειται για αριθμό ρεκόρ σε εκδηλώσεις αντιχριστιανικής βλασφημίας.

Οι περισσότερες από όλες τις επιθέσεις σε χριστιανικά κτήρια καταγράφηκαν στη Γαλλία, όπου σχολεία, νεκροταφεία ή μνημεία υπέστησαν καταστροφή, βεβήλωση ή πυρπόληση **με μέση συχνότητα τρία περιστατικά ανά ημέρα**. Στη Γερμανία, σύμφωνα με τις αναφορές της αστυνομίας περίπου **δύο περιστατικά ανά ημέρα**.

Όσοι διαπράττουν τέτοιες επιθέσεις, οι οποίες συμπεριλαμβάνουν πυρπολήσεις, λεηλασίες, εξευτελισμούς, αποπάτηση, διούρηση στα ιερά προσκυνήματα, βεβηλώσεις, αναγραφές σατανικού περιεχομένου και βανδαλισμό, **σπάνια συλλαμβάνονται**. Αλλά ακόμη και σε αυτή την περίπτωση η αστυνομία και τα ΜΜΕ συχνά κρύβουν τις πληροφορίες για την ταυτότητα και την προέλευση των δραστών. Για τους συλληφθέντες συχνά λέγεται ότι πάσχουν από ψυχικές διαταραχές, επομένως οι αντιχριστιανικές επιθέσεις συνήθως δεν χαρακτηρίζονται ως «εγκλήματα μίσους»...

Κατά τις επιθέσεις σε ρωμαιοκαθολικές εκκλησίες συχνά υφίστανται βεβηλώσεις τα Τίμια Δώρα, ενώ τα γλυπτά αγάλματα του Ιησού και της Μαρίας γκρεμίζονται και υφίστανται εξευτελισμό». Όψιμες σοβιετικές πρακτικές στη Δύση του δημοσιολόγου Σεργκέι Χουντίεφ

Σήμερα, ή θρησκεία στην Ευρώπη αποθρησκευτικοποιείται προκειμένου να περιοριστεί ή δημόσια παρουσία του Ισλάμ. Πλέον, ο Χριστιανισμός μόνο ως εκκοσμικευμένος μπορεί να χωρέσει στον δημόσιο χώρο. **Πόσο ικανοποιημένοι είναι οι χριστιανοί από αυτό;** ...ή Ευρώπη – και ο Χριστιανισμός– Δαν έχει ανάγκη από νομοθέτες, αλλά από προφήτες αλλά οι προφήτες υπάρχουν εκεί όπου κανείς δεν περιμένει να τούς συναντήσει. Επομένως, χρειάζεται ή **Ευρώπη να ξεφύγει από τη νομοθετική γραφειοκρατία, να ανακτήσει το ιδρυτικό της πνεύμα, να επαναπολιτισμικοποιήσει και να επανακοινωνικοποιήσει τις αξίες της.**(Δημήτριος Κεραμιδάς Δρ. Θεολογίας

Το πρόβλημα είναι πως ο δυτικός πολιτισμός δεν δείχνει να βρίσκεται ενώπιον καμίας χρυσής εποχής. Στις νέες συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί, οι κοινωνίες της Ευρώπης βρίσκονται σε έντονη κρίση. **Η αστάθεια και τα εντεινόμενα προβλήματα των γάμων και των οικογενειών, η ραγδαία πτώση της γεννητικότητας και η συνακόλουθη γήρανση, η επιδημία των ψυχολογικών προβλημάτων, ο ατομικισμός και η διάλυση του πλέγματος κοινοτικής ζωής και αλληλεγγύης, συνοδεύουν τρέχοντα θέματα όπως η οικονομική κρίση και η υποβάθμιση του Δυτικού κόσμου στο παγκόσμιο ισοζύγιο ισχύος, σε ένα μοτίβο που ολοένα και περισσότερο χαρακτηρίζεται ως σοβαρή παρακμή του Δυτικού πολιτισμού.**

Η κρίση αυτή προέρχεται σχεδόν εξ ολοκλήρου από το εσωτερικό, από την απορρύθμιση της κοινωνίας και την ανάπτυξη στρεβλώσεων που διασαλεύουν την κοινωνική συνοχή και ευρωστία.

Φυσικά τα αίτια αυτής της δύσκολης περιστασης είναι πολυποίκιλα και δε χωρούν γενικεύσεις και υπεραπλουστευτικές απαντήσεις. **Καθώς όμως πολλοί προβληματικοί τομείς της κοινωνίας είναι οι ίδιοι που απορρυθμίστηκαν και μετασχηματίστηκαν ριζικά ένεκα της εκκοσμίκευσης και της υποχώρησης των χριστιανικών ηθικών αξιών και της χριστιανικής εκκλησιαστικής ζωής, ανακύπτει το ερώτημα εάν υπάρχει κάποια σύνδεση μεταξύ της πολύπλευρης κοινωνικής κρίσης των δυτικών κοινωνιών και της αποχριστιανοποίησης τους.**
ΑΠΟΧΡΙΣΤΙΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΔΥΤΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ Δημοσιεύτηκε από το Greek American News Agency | 6 Σεπ, 2016 | Εκκλησία |

ΜΕΡΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΜΑΣ.....

Η εδραίωση στη Δύση της ιδεολογίας του ολοκληρωτισμού, η οποία απαιτεί από όλους να συμφωνήσουν με τη διδασκαλία της – και πρωτίστως την ριζοσπαστική επανεξέταση των φυσικών αντιλήψεων για την οικογένεια, το γάμο και την ίδια τη φύση του ανθρώπου ως ανδρός και γυναίκας – σημαίνει **τον αναπόδραστο περιορισμό της ελευθερίας του θρησκευέσθαι και τον κοινωνικό εξοστρακισμό κατά των χριστιανών.** Άλλωστε, όχι μόνον κατά των χριστιανών, διότι η ίδια ιδεολογία καταπατά την ελευθερία του λόγου και την ελευθερία της επιστημονικής έρευνας. Αλλά τούτο είναι πλέον θέμα μιας ξεχωριστής συζητήσεως. **Για εμάς, ως χριστιανούς, είναι σημαντικό να έχουμε επίγνωση ότι έχουμε να κάνουμε όχι με ένα κίνημα προστασίας των οποιονδήποτε δικαιωμάτων, αλλά με μια αντιχριστιανική ολοκληρωτική ιδεολογία, που έχει πλανητικές απαιτήσεις.** Όψιμες σοβιετικές πρακτικές στη Δύση του δημοσιολόγου Σεργκίι Χουντίεφ

Ο μακαριστός καθηγούμενος της Ι. Μ. Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους, Αρχιμανδρίτης κυρός Γεώργιος Γρηγοριάτης (Καψάνης), στο βιβλίο του «**Ορθοδοξία**» τόνιζε ότι «... η **Ορθοδοξία είναι η λησμονημένη από την Ευρώπη πρωτογενής της Πίστης, η οποία πρέπει κάποτε να αποτελέσει εκ νέου την χριστιανική της ταυτότητα.** Η «χριστιανική» αυτή ταυτότητα της Ευρώπης πολύ απέχει από την αληθινή χριστιανική ταυτότητα των ευρωπαϊκών λαών. Πρέπει να τονιστεί με κάθε έμφαση ότι **αδικείται η Ευρώπη, όταν της προσάπτουμε μία ταυτότητα, που δεν είναι αληθινά χριστιανική, αλλά μόνο κατ' επίφαση.**

Ένας νοσηρός, ένας νοθευμένος Χριστιανισμός, δεν είναι ο Χριστιανισμός των κατακομβών της Ρώμης, του Αγίου Ειρηναίου Λουγδούνων, των Ορθοδόξων μοναχών της Σκωτίας και της Ιρλανδίας, γενικώς ο Χριστιανισμός της πρώτης χιλιετίας. Ένας νοθευμένος Χριστιανισμός δεν μπορεί να προστατεύσει την Ευρώπη από την εισβολή μη χριστιανικών αντιλήψεων και ηθών στις κοινωνίες της.

Είναι ήδη γνωστό ότι πολλοί Ευρωπαίοι **κουράσθηκαν από τον ξηρό ορθολογισμό,** νοσταλγούν τον χαμένο μυστικισμό, και γι' αυτό ασπάζονται τον μουσουλμανισμό, τον βουδισμό η τον ινδουισμό, παραδίδονται στον εσωτερισμό η επιδιώκουν μεταφυσικές εμπειρίες (πνευματισμό) σε νεοεποχίτικα και νεοταξικά κινήματα.

Όμως, μόνο η Ορθόδοξος Εκκλησία κατέχει την Αλήθεια. Στο κέντρο της έχει Αυτόν τον Χριστό, τον Σωτήρα του κόσμου και τον Παράκλητο το Πνεύμα της Αληθείας. Γι' αυτό δεν πρέπει να συρθεί η Ορθοδοξία και η Εκκλησία μας μέσα στην συγκριτιστική χοάνη, δεν πρέπει να χαθεί η ελπίδα του σύμπαντος κόσμου.

Ως Ορθόδοξοι ποιμένες και ως Ορθόδοξοι πιστοί μέλη της Εκκλησίας του Χριστού πρώτα από όλα, έχουμε χρέος να διαφυλάξουμε την ιερά παρακαταθήκη της Ορθοδόξου Πίστεως μας. Ο Απόστολος των Εθνών Παύλος παραγγέλλει στους πρεσβυτέρους της Εφέσου και στους ποιμένες της Εκκλησίας μέχρι σήμερα : **«Προσέχετε ουν εαυτοίς και παντι τω ποιμνίω, εν ω υμάς το Πνεύμα το Άγιον έθετο επισκόπους, ποιμαίνειν την Εκκλησίαν του Θεού, ην περιεποιήσατο δια του ιδίου αίματος»**. Και ο ίδιος ο Απόστολος των Εθνών Παύλος παραγγέλλει στον πιστό λαό της Θεσσαλονίκης, και όλης της Εκκλησίας : **«Αδελφοί, στήκετε και κρατείτε τας παραδόσεις, ας εδιδάχθητε»**.

Η Γηραιά Ήπειρος στον τομέα της Πίστεως έχει αστοχήσει. Η λεγομένη **«Νέα Εποχή»** και η **«Νέα Τάξης Πραγμάτων»** απειλεί ανοικτά πλέον τις ευρωπαϊκές κοινωνίες με **αποχριστιανισμό**. Δεν είναι παράδοξο. **Η Ευρώπη έστρεψε τα νώτα στον Χριστό, τον έδιωξε**, όπως εύστοχα παρατηρεί ο Ντοστογιέφσκυ στον Μέγα Ιεροεξεταστή και ο Πανάγιος Θεός που σέβεται απολύτως την θεόσδοτη ελευθερία μας, διακριτικά αποχώρησε από τις κοινωνίες μας.